

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางกีฬากับการปรับตัวทางสังคม ทักษะทางกีฬากับดัชนีการแบ่งรูนของแมคคลอย และการปรับตัวทางสังคมกับดัชนีการแบ่งรูนของแมคคลอย ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ทั้งสมมุติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้คือ

1. ทักษะทางกีฬาน่าจะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวทางสังคม
2. ทักษะทางกีฬาน่าจะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับดัชนีการแบ่งรูนของแมคคลอย
3. การแบ่งรูนของแมคคลอยกับดัชนีการแบ่งรูนของแมคคลอย

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี จำนวน 200 คน ข้อมูลที่เก็บรวบรวมคือ อายุ ส่วนสูง น้ำหนัก ผลการทดสอบทักษะทางกีฬา 5 รายการ จากแบบทดสอบทักษะทางกีฬาของจอห์นสัน และผลการทดสอบการปรับตัวทางสังคมจากแบบทดสอบการปรับตัวทางสังคมของวิลล โรจนวีระ ซึ่งเป็นแบบซีแมนติก ดิฟเฟอเรนเชียล สเกล จำนวน 60 ข้อ แล้วได้จัดกระทำกับข้อมูลดังต่อไปนี้

1. นำอายุ ส่วนสูงและน้ำหนักมาเปลี่ยนเป็นคะแนนดัชนีการแบ่งรูนของแมคคลอยตามสูตร คือ

$$\text{ดัชนีการแบ่งรูน} = 20 \times \text{อายุ (ปี)} + 2.5 \times \text{ส่วนสูง (ซ.ม.)} + 2 \times \text{น้ำหนัก (ก.ก.)} - 12$$

2. นำผลการทดสอบทักษะทางกีฬาทั้ง 5 รายการมาเปลี่ยนเป็นคะแนนรวมทักษะทางกีฬา จากสมการถดถอยของจอห์นสัน คือ

$$\text{คะแนนรวมทักษะทางกีฬาของผู้รับการทดสอบ} = 2.8 (\text{การเลี้ยงลูกพาสเกตบอล}) + .6 (\text{การเตะลูกฟุตบอลเข้าผนัง}) + 1.1 (\text{การขว้างลูกซอฟบอล}) + 1.10 (\text{การขว้างลูกทัชฟุตบอล}) + .4 (\text{การเซทลูกวอลเลย์บอล})$$

3. นำผลการทดสอบการปรับตัวทางสังคมมาเปลี่ยนเป็นคะแนนการปรับตัวทางสังคม ตามสูตรของฟิชท์เบน (Fishbein) คือ

$$A = \sum_{i=1}^{60} a_i b_i$$

- เมื่อ A คือความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน
 a คือความคิดเห็นของนักเรียนที่พอใจหรือไม่พอใจต่อลักษณะของตน
 b คือความเชื่อว่าตัวนักเรียนเองเป็นอย่างไร

ระเบียบวิธีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (1) สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(2) สหสัมพันธ์แบบพาร์เซี่ยล

สรุป

1. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมในการทดสอบทักษะทางกีฬา กับคะแนนรวมในการทดสอบการปรับตัวทางสังคม

1.1 แบบเพียร์สัน เป็น .48680 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีประสิทธิภาพในการทำนาย ร้อยละ 13.4

1.2 แบบพาร์เซี่ยล เป็น .19134 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีประสิทธิภาพในการทำนาย ร้อยละ 2.0

จึงอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีทักษะทางกีฬาสูงมีการปรับตัวทางสังคมสูง นักเรียนที่มีทักษะทางกีฬาต่ำมีการปรับตัวทางสังคมต่ำ และมีนักเรียนบางส่วนไม่เป็นไปตามนี้

2. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมในการทดสอบทักษะทางกีฬา กับคะแนนดัชนีการแบ่งรูนของแมคคลอย เป็น .70808 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีประสิทธิภาพในการทำนาย ร้อยละ 28.6

จึงอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีทักษะทางกีฬาสูงมีคะแนนดัชนีการแบ่งรูนของแมคคลอยสูง นักเรียนที่มีทักษะทางกีฬาต่ำมีคะแนนดัชนีการแบ่งรูนของแมคคลอยต่ำ มีนักเรียนส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่เป็นไปตามนี้

3. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมในการทดสอบการปรับตัวทางสังคม กับคะแนนดัชนีการแบ่งรูนของแมคคลอย เป็น .52510 มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และมีประสิทธิภาพในการทำนาย ร้อยละ 13.4

จึงอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีคะแนนในการทดสอบการปรับตัวทางสังคมสูงมีคะแนนดัชนีการแบ่งรูนของแมคคลอยสูง นักเรียนที่มีคะแนนในการทดสอบการปรับตัวทางสังคมต่ำมีคะแนนดัชนีการแบ่งรูนของแมคคลอยต่ำ มีนักเรียนบางส่วนเท่านั้นที่ไม่เป็นไปตามนี้

ขอเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีทักษะทางกีฬาสูงก็มีการปรับตัวทางสังคมสูง ผู้ที่มีทักษะทางกีฬาค่าต่ำก็มีการปรับตัวทางสังคมต่ำด้วย มีบางส่วนเท่านั้นที่ไม่เป็นไปตามนี้ ดังนั้น

1.1 ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจึงควรฝึกให้นักเรียนมีทักษะทางกีฬาต่าง ๆ ให้มากที่สุด เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำทักษะทางกีฬาที่มีอยู่ เขารวม เล่นกีฬาได้ ซึ่งผลจากทักษะทางกีฬาคงกล่าวอาจทำให้ นักเรียนสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมหมู่คณะได้

1.2 เพื่อช่วยเป็นแนวทางสำหรับครูฝ่ายแนะแนว ครูผู้ปกครอง หรือ นักจิตวิทยา ในการแก้ไขปัญหาค่านพฤติกรรม ที่มีขัดต่อสังคมของนักเรียน โดยแนะนำหรือชักชวนให้นักเรียนเข้าร่วมเล่นกีฬา เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถทางทักษะของร่างกายในรูปของทักษะทางกีฬา เพื่อให้ความสัมพันธ์ระหว่างระบบกล้ามเนื้อหรือพฤติกรรมทางทักษะของร่างกายและสุขภาพดีขึ้น อันจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการปรับตัวของนักเรียนได้ ดังที่ คลอสแมร์ และ ริฟเฟิล กล่าวไว้ว่า "เด็กที่มีปัญหาทางบุคลิกภาพและการปรับตัว เนื่องจากเด็กมีความบกพร่องทางด้านสุขภาพร่างกาย และพฤติกรรมทางทักษะหรือความสัมพันธ์ของระบบกล้ามเนื้อ"

* คุุหน้า 12 ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้.

1.3 การที่นักเรียนจะมีทักษะทางกีฬาได้คืบหน้าขึ้นอยู่กับเวลาหรือโอกาสในการเรียนการสอน การฝึกซ้อมและการจัดการแข่งขันว่าเพียงพอต่อความต้องการหรือไม่ รวมถึงอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกซึ่งก็เป็นปัจจัยสำคัญด้วย เช่น สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬาต่าง ๆ เป็นต้น ดังนั้นถ้าผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมปัจจัยดังกล่าวนี้มากเพียงใดก็ย่อมทำให้นักเรียนมีทักษะทางกีฬาส่งขึ้นเพียงนั้น และการปรับตัวทางสังคมก็จะสูงขึ้นด้วย

2. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีทักษะทางกีฬาส่งมีดัชนีการแบ่งรูนของแมคคลอยสูงด้วย และยังพบอีกว่า นักเรียนที่มีการปรับตัวทางสังคมสูงก็มีดัชนีการแบ่งรูนของแมคคลอยสูงด้วย ดังนั้นในการสอนกิจกรรมพลศึกษาถ้าจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยอาศัยอายุ น้ำหนัก และส่วนสูงตามวิธีของแมคคลอยจะช่วยให้การสอนดำเนินไปได้ผลดียิ่งขึ้น เพราะดัชนีการแบ่งรูนของแมคคลอยมีความสำคัญต่อทักษะทางกีฬาและการปรับตัวทางสังคมดังกล่าว

3. เพื่อให้มีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้กว้างขวางออกไป ผู้วิจัยใครเสนอแนะให้มีการศึกษาต่อไป ดังนี้

3.1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางกีฬากับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ บ้าง เช่น ระดับประถมศึกษา หรือระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ทั้งเพศชายและหญิงด้วย

3.2 สร้างแบบทดสอบทักษะทางกีฬาทั่วไปขึ้นเพื่อใช้ทดสอบนักเรียนไทย โดยเลือกประเภทของกีฬาที่มีการเรียนการสอน หรือเป็นที่นิยมเล่นกันแพร่หลายในประเทศไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย